

EIR FOKUS:

Den græske regering har ret: 'Gælden' er et svindelnummer

Af Paul Gallagher

21. feb. 2015 – Kernen i striden over Grækenland og »landets gæld« er, at den nye, græske regering, med enorm opbakning fra offentligheden, har bedt Den europæiske Union om at lukke en kæmpemæssig Wall Street-London banksvindel ned og atter gøre økonomisk vækst mulig i Europa.

Hvis dette ikke sker, vil den stadigt værre bankerot af hele det transatlantiske banksystem fortsat skabe desperate konfrontationer med stormagter som Rusland og Kina, med truslen om verdenskrig.

Resten af Europa har hidtil nægtet af lukke Wall Street-svindelen ned, og 13. feb. støttede Obamas finansminister Jack Lew denne afvisning, inklusive gennem en truende telefonopringning til den græske finansminister.

Europas bankerotte kæmpebankers og regeringers afvisning af at nedskrive ubetalelig gæld er den fundamentale årsag til, at hele EU's økonomier har befundet sig i et dødvande i syv år. Siden finanskrakket i 2008 har disse banker haft giftig gæld fra ejendomsmarkedet til \$2 bia. stående på deres bøger, bundtede i derivatkontrakter for titals billiarder – ude af stand til, og uvillige til, at låne til

de europæiske økonomier igennem år efter år af økonomisk recession og depression. Ethvert forslag om en reorganisering for at behandle disse døde gældspapirer efter Glass/Steagall-principper er blevet afvist, og Euro pas bankerotte banker ligger som ikke-døde monstre i vejen for produktiv kredit, investeringer og økonomisk genrejsning.

Nu har kampen om, hvorvidt Grækenland kan vedtage en strategi for økonomisk genrejsning, afsløret den kendsgerning, at store mængder af *statsgæld*, der er akkumuleret af regeringer, der reddede deres storbanker gennem bailout (redningspakker), ligeledes er ubetalelig og må nedskrives.

Svindelagtig, ubetalelig gæld

For Grækenlands vedkommende blev en stor del af denne gæld læstet ud over landet gennem enorme bank-bailouts i 2010 og 2012, til et totalbeløb af €245 mia. Det fik landets gæld til at skyde i vejret i forhold til dets BNP, fra 126 % ved slutningen af 2009 og til 175 % ved slutningen af 2014. Effekten på andre landes statsgæld var ligeledes dramatisk: Irland, f.eks., steg fra 25 % af BNP før landet gennemførte bailout af Londons banker,

der havde hovedkvarter på irsk territorium i 2009, og til 125 % efter.

Gælden, der er læsset på Grækenland i de seneste 12 år (siden landet gik med i euroen), er i betydelig grad illegitim med hensyn til årsagen til gælden og dens forhold til landets realøkonomi. Gælden kan ikke betales over det næste halve århundrede, og den kan ikke betales gennem fortsatte nedskæringer i beskæftigelsen, pensioner, lønninger, sundhedsydelse og udsalg af nationale indtægter og national infrastruktur.

Og siden de enorme bank-bailouts eksisterer »græsk gæld« kun på basis af Wall Streets fremgangsmåde over for ubetalelig gæld, der kendes som »forlæng og lad som om«. Renterne og tilbagebetalingsbetingelserne er blevet så dramatisk ændret af kreditorerne – i en indrømmelse ad bagvejen af, at gælden ikke kan betales – at gælden, efter gældsmarkedsbetingelser, er stort set værdiløs. Faktisk fremlægger en af de førende spekulanter i græsk gæld, Paul Kazarian¹, regnskabsbeviser over for alle, der vil høre, for, at Grækenlands faktiske, aktuelle gæld ikke er €320 mia., men blot €32 mia.!

Og alligevel kræver Den europæiske Centralbank og EU-kommissionen, at Grækenland erlægger en tilbagebetaling af gælden på €20 mia. i år, et beløb, der svarer til 11 % af Grækenlands totale nationalprodukt.

Hvordan? Det, som, i stedet for at lukke denne paneuropæiske banksvindel ned, Obama, kansler Merkel og andre kræver af Grækenland, er, at det skaber et »primært budgetoverskud« på 4,5 % af dets nationalprodukt, eller ca. €7 mia., der udelukkende skal gå til betaling af »græsk gæld«. Hvad ville det modsvare i USA? Det ville betyde, at USA skulle skabe et statsligt skatteoverskud på \$700 mia. om året, udelukkende til afbetaling af gæld. Man vil ikke komme til at høre Obama eller Jack Lew frivilligt forsøge dette; det er umuligt. Alle de øvrige europæiske lande tilsammen, med undtagelse af Grækenland, har en negativ, primær budgetbalance.

Gældsselv mord

Da Europa reddede sine største, bankerotte banker gennem bailouts, gav det regningen videre til Grækenland og andre overforgældede lande, til betaling gennem massearbejdsløshed og dødbringende nedskæringsprogrammer.

Svindlen med den »græske gæld« er den samme, som TARP-redningspakken [Troubled Asset Relief Program] i USA og Federal Reserves pengetrykning af \$4 bia. i nye penge til dækning af Wall Streets gæld. Svindelens politiske gerningsmænd er de samme, enorme banker, og Den europæiske Centralbank, der arbejder sammen med Federal Reserve.

I USA tog de store banker millioner af subprime-ejendoms lån, der ikke kunne tilbagebetales, og som var blevet solgt af deres realkreditafdelinger, og lavede dem

om til giftige værdipapirer og derivat-hazardspil, der oppumpede finanssystemet og hele økonomien i 2008. Regeringen gav dem bankredningspakker, mens vore levestandarder styrteddykkede.

I Europa blev disse giftige ejendoms-værdipapirer og derivater købt i meget store mængder fra de amerikanske banker. Samtidig skabte europæerne for millioner af deres egne subprime lån, der ikke kunne tilbagebetales – lån til ikke alene husejere og kommercielle ejendomsbesiddere, men også til regeringer uden midler til at tilbagebetale denne gæld, som regeringerne i Grækenland, Irland, Portugal og Ungarn. Store Wall Street-banker var involveret, især Goldman Sachs, der skabte »trylle«-derivater i 2001: Udsted et banklån til Grækenland, få det til mere at ligne en »valutaswap« end en gæld – men forvandl den så til en langt større gæld ti år senere.

Hele denne europæiske subprime-gæld eksploderede i ansigtet på de store banker i 2009, et år efter, at den amerikanske subprime-gæld gjorde det. Så super-gældssatte alle de europæiske regeringer sig, for at skabe og garantere en »Europæisk TARP«, med initialerne EFSF, på €750 mia. (\$1 milliard). De brugte omkring €485 mia. (\$600 mia.) på redningspakker til den del, der var ubetalelig »subprime statsgæld«. Henved €245 mia. (\$290 mia.) gik til bailout af den »græske gæld«.

Den enorme bankredningspakke *passerede igennem* den græske, irske og andre regeringer, der så omgående gav pengene videre til de banker, der havde været deres »subprime-långivere«.

Illegitim gæld

Svindelnummeret med den »græske gæld« er en klassiker.

For det første, subprime-lånene. Da Grækenland kom med i Eurozonen i 2002, ved hjælp af Goldman Sachs' »trylle-derivater«, begyndte landet at anvende euroen, en valuta, der er stærkt overvurderet i relation til landets økonomi, og som i virkeligheden gjorde græske produkter langt dyrere end produkterne fra de lande, som Grækenland handlede med. Det resulterede omgående i et underskud på den græske handelsbalance og lå gennemsnitligt på €30 mia. om året fra 2002 til 2008, hvor det nåede op på €43 mia. Meget af dette underskud var over for USA og Tyskland, især mht. amerikansk og tysk militærudstyr. En særlig overflødig handel fandt sted i 2006 og drejede sig om seks tyske ubåde til en værdi af €12 mia., og af hvilke kun én nogensinde er blevet leveret! Af hele dette underskud fra 2002-08 på rundt regnet €200 mia. stod køb af militært udstyr alene for €80-90 mia. iflg. anslåede data fra Stockholm International Peace Research Institute, SIPRI.

Sådanne handelsunderskud frembringer statsgæld; den finansieres primært gennem statslån. Fra 2002-08, hvor Grækenlands totale handelsunderskud nåede op på €200 mia., voksede landets nominelle gæld fra €160 mia. til €260 mia., og Den græske Centralbanks gæld til Den europæiske Centralbank nåede op på €50 mia.

Grækenland har betalt omkring €60 mia. i renter til internationale kreditorer, siden landet kom med i Eurozo-

1

http://www.nytimes.com/2015/02/21/business/dealbook/greek-debt-is-vastly-overstated-an-investor-tells-the-world.html?_r=0

nen (selv om rentesatsen nu er drastisk nedsat under politikken med at »forlænge« gælden og »lade som om« Grækenland en dag kan tilbagebetale den).

For det andet, så kom det globale finanskrak, der kulminerede i slutningen af 2008, og som påtvang den græske regering, såvel som alle andre regeringer, store omkostninger; alle de transatlantiske regeringer fik store budgetunderskud. For Grækenlands vedkommende tog statsgælden endnu et spring fra €260 mia. i 2008 til €330 mia. i 2010.

For det tredje kom de store redningspakker i 2010 og 2012 – en del af massive bailouts, *over hele Europa*, af dårlig gæld til de store banker, centreret på Wall Street og i City of London.

I 2009 var den græske gæld €260 mia. Landet »fik« to enorme redningspakker i 2010 og 2012 til i alt omkring €245 mia. (\$295 mia.) tilsammen, hovedsageligt fra EFSF, men også fra Den internationale Valutafond og Den europæiske Centralbank.

Mindre end 10 % af disse €245 mia. blev i Grækenland og blev brugt af den græske regering; mere end 90 % gik direkte og omgående til Deutschebank, HSBC, JPMorgan Chase og deres haj-kolleger, med små beløb, der i form af småkrummer tilfaldt de hedgefonde, der svømmede langs deres side.

Den tidligere græske økonomiminister, Louka Katseli, har leveret dokumentation, der viser, at den græske regering rent faktisk kun brugte eller investerede 3 % af disse €245 mia. i Grækenland.

For det fjerde, så kom »redningspakken«. Som en del af redningspakken i 2012, måtte store, græske banker – og kun græske banker – afskrive en stor bid af deres »græske gæld« (statsgæld), mens de Wall Street- og London-centrerede banker fik deres giftige gælds-»aktiver« 100 % garanteret af dette europæiske bailout-svindelnnummer. Flere græske banker døde gradvist hen som følge heraf, og den græske regering måtte nu genkapitalisere dem, med først €19 mia. og dernæst €17 mia. i 2012-13. Regeringen måtte låne disse €35 mia., der blev lagt til det svindelnnummer, der kaldes den »græske gæld«. *Således øgede en bail-in aktion mod de græske banker, angiveligt for at reducere den udestående græske statsgæld, faktisk statsgælden.*

Dernæst, mellem 2010 og frem til i dag, fik Grækenland, Irland, Portugal osv. ordre på at betale regningen for denne nye, paneuropæiske gæld til bankredningspakker. De gennemtvang en hårdhændet national nedskæringspolitik, indtil deres befolkning emigrerede, dødsraten steg og fødselsraten faldt, og tykke røgskyer fra afbrænding af træ steg op fra moderne byer, hvis indbyggere ikke længere havde råd til moderne opvarmning (se omstående artikel).

Efter fem år med denne afstraffelse ligger Grækenlands arbejdsløshedsrate på 25 % – tæt på 60 % for ungdommens vedkommende – og landets BNP er skrumpet med forfærdelige 20 %. Og landets gæld fra 2009 på

€260 mia. er vokset til €320 mia. – efter at €245 mia. blev sendt videre til bankerne!

Nu, ganske vist, efter hele dette svindelnnummer, så skyldes to tredjedele af den »græske gæld« til EFSF, IMF og Den europæiske Centralbank. Europas og Wall Streets store, private banker er fuldstændig »sluppet ud af det« – dvs., de blev reddet af bailout, og det er regningen for denne bailout, som Grækenland nu hænger på.

Men skulle Grækenland blive tvunget til at gå i betalingsstandsning over denne regning, så vil det være alle landene i Eurozonen, der »skylder« den; de har alle garanteret for bailout-lånene fra EFSF og IMF, og deres centralbanker har garanteret for lånene fra Den europæiske Centralbank. Wall Street og Londonbankerne har dem i håndjern, med mindre de sætter denne gæld – og disse banker – under konkursbehandling.

Standts svindelen; Nedskriv gælden

Det er grunden til, at den nye, græske regering, med overvældende støtte fra dens befolkning, har krævet, at Europa lukker denne globale banksvindel ned. At kræve, at Grækenland, ved hjælp af nedskæringsreformer, i 2015 skal forsøge at erlægge betalingen på €20 mia., er en overtrædelse af naturlig lov; det vil være årsag til endnu flere unødvendige dødsfald og yderligere affolke landet.

Den ubetalelige gæld må afskrives. Der må investeres i en genoplivning af den økonomiske produktivitet gennem at bygge ny, økonomisk infrastruktur. Sæt storbankerne under et Glass/Steagall-reorganiseringssprogram og opdel dem.

I den græske finansminister Yanis Varoufakis' brev den 18. feb. til de »europæiske institutioner«, foreslog han at stoppe med at »forlænge og prætere«:

»Der må ske en genoplivning af investeringer, i både Grækenland og hele Europa. Vi ønsker at genoplive infrastrukturprojekter med offentlige og private investorer og støtte fra euroen ...

Den græske regering vil skabe en udviklingsbank, der vil inkorporere statslige aktiver, fremme værdien af deres egenkapital ved at reformere retten over ejendom, og bruge dem som sikkerhedsstillelse, i et samarbejde med europæiske investeringsinstitutioner, som Europæiske Investeringsbanker, til at skaffe finansiering til den græske privatsektor.«

Når man afskriver gæld, er det bedst at udskifte dem med langfristede obligationer, der investeres i ny infrastruktur og er bundet til specifikke former for økonomisk vækst, der kan tilbagebetale gælden.

Den græske regering har gjort det klart, at den ved, Kina vil være en partner i denne udvikling, og at Kina har til hensigt at investere i den økonomiske infrastruktur i Grækenland, Balkan og Øst- og Centraleuropa. Den græske udenrigsminister sagde til kinesiske regeringsfolk, at Grækenland var parat til at blive »Kinas port til Europa«.

Denne proces, hvor bankerot gæld skal væk, udføres bedst ved at skabe det, som *EIR's* grundlægger, Lyndon LaRouche, kalder en »stødpude af kredit til realøkonomien« – en kreditinstitution bygget på Alexander Hamiltons principper. En sådan ny investeringsbank i Grækenland

vil, som Veroufakis sagde, have forbindelse til Den europæiske Investeringsbank – og til Kina og nationerne, der er allieret med BRIKS.

I en erklæring fra 18. feb., der krævede fuld international støtte til den græske regerings standpunkt, sagde LaRouche², »Den græske regering må gives fuld international støtte til sin holdning, at *gælden er ubetalelig og må nedsættes*.« LaRouche sagde det endnu mere ligefremt: Gælden er illegal, den er ubetalelig, og den er frugten af en London-styret, kriminel virksomhed, der må lukkes fuldstændigt ned, hvis verden skal overleve de kommende måneder uden, at der udbryder generel krig i centrum af Europa ... »Dette spørgsmål må placeres højt og tydeligt på samtlige dørtrin i USA. Hvis vi vil undgå Tredje Verdenskrig, så er det, hvad vi må gøre.«

Eurogruppen og Grækenland underskriver våbenhvileaftale

AF Dean Andromidas

22. feb. – Den forsigtige aftale, der blev hamret ud af eurogruppens finansministre og den græske regering, er ikke meget mere end en våbenhvile, der køber Athen tid, mens den tillader Eurozonen at sparke dåsen hen ad gaden.

Den græske regering fik ikke de eneste instrumenter, der rent faktisk kan løse denne krise: en europæisk konference, der afgør ikke alene den græske gæld, men alle EU-landenes gæld, inklusive Irland, Portugal og Cypern; og en New Deal for Europa, der ville finansiere en økonomisk genrejsning. En sådan konference måtte gennemføre en reform i stil med Glass/Steagall af det håbløst bankerotte, transatlantiske finanssystem. Eurogruppen holdt disse løsninger fuldstændig væk fra dagsordenen.

Athen vandt kravet om, at Memorandumets betingelser om nedskæringspolitik, som er udarbejdet af Trojkaen, bestående af Den europæiske Centralbank, EU-kommissionen og Den internationale Valutafond, vil blive erstattet af et nyt, der udarbejdes af den græske regering, og som adresserer den humanitære katastrofe, som Trojkaen har skabt. Denne nye plan skal godkendes af EU, før aftalen er bindende.

Eurogruppen afviste den græske regerings anmodning om at bruge de resterende €11 mia. i Hellenic Financial Stability Fund, fonden til bank-bailouts, til at rydde ud i de græske bankers uerholdelige lån. Dette blev afvist med en erklæring, der gentog, at midlerne kun kan bruges til genkapitalisering og opløsning [af bankerne]. Sidstnævnte refererer til bank-bail-in af indskyderne (dvs., konfiskering af kunders bankindeståender), hvor udbyttet af en sådan »opløsning« rent faktisk vil gå til de kreditorer, som ECB har udpeget.

Hvis aftalen har nogen betydning, så er det, at enten må Europa og USA, inden for de næste fire måneder, sætte det nuværende system under konkursbehandling, eller også vil de stå over for et sammenbrud, der kunne finde sted stort set, hvornår det skal være. For grækerne betyder aftalen, at den giver dem tid til enten at overbevise de andre europæere om det retfærdige i deres sag, eller også forberede sig på at gennemføre Plan B: At gå med i BRIKS for et nyt paradigme for udvikling.

FN finder, at nedskæringspolitik overtræder rettigheder

21. feb. 2015 – De rædselsvækkende omkostninger efter indførelsen af nedskæringspolitik i Grækenland i overensstemmelse med Trojkaens memorandum er emnet for en 25 siders rapport, der blev udgivet i marts 2014, fra Cephas Lumina, en uafhængig ekspert fra FN's Råd for Menneskerettigheder. Rapporten gennemgår mange af »udenlandsgældens og andre relaterede, internationale statslige gældsforpligtelsers virkninger på evnen til fuldt ud at nyde alle menneskerettigheder, især de økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder.«

Luminas konklusioner var baseret på bevismateriale, der blev indsamlet under en rejse til Grækenland 22. – 27. april, hvor han interviewede regeringsfolk, medlemmer af oppositionen og private grupper. Hans »reference-ramme for analyse« erklæres som de følgende:

»Nedskæringspolitik og anden økonomisk reguleringspolitik rejser vigtige, bekymrende spørgsmål mht. beskyttelsen af økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder, fordi disse ofte er uforenelige med staters forpligtelse til at tage skridt til, at der gøres fremskridt mht. deres virkeliggørelse og undgå bevidste forholdsregler, der vil være tilbageskridt mht. deres overholdelse, i særdeleshed sådanne skridt, der er uforenelige med kerneforpligtelserne over for den enkelte rettighed og statens pligt til at anvende alle til rådighed stående ressourcer i indsatsen for at prioritere tilfredsstillelsen af disse minimumsforpligtelser.«

Disse forpligtelser over for menneskerettigheder, erklærer han, gælder ikke kun for regeringer, men også for »ikke-statslige aktører, inklusive internationale finansinstitutioner«.

De områder for sådanne forpligtelser, som Lumina undersøgte, og hvor han fandt en chokerende forværring af befolkningens vilkår som følge af regeringens indsats for at gennemføre den økonomiske reguleringspolitik og betingelserne i memorandaet, omfattede: beskæftigelse, socialhjælp/bistand, sundhed, uddannelse, husly og social udelukkelse.

En opsummering af undersøgelsen

Beskæftigelse: Undersøgelsen finder, at »en af reguleringsprogrammets dybeste konsekvenser har været den eksponentielle stigning i arbejdsløsheden«. Programmet bemyndigede en nedskæring af jobs i den offentlige sektor på 150.000, 22 % af jobs i det offentlige, i 2015. Her-

² Grækenland skylder intet til Storbritanniens kriminelle banksyndikat, <http://schillerinstitut.dk/si/?p=5082>

til kommer, at lønninger er sat ned og skatterne sat op, hvilket resulterede i massearbejdsløshed og vilkår, der overtræder den græske forfatnings udtrykkelige forpligtelse til »at forsvare retten til arbejde og at skabe betingelser for beskæftigelse for alle borgere«.

Socialhjælp/bistand: Sociale beskyttelsesprogrammer, fra arbejdsløshedsforsikring til pensioner, er blevet skåret ned. Eksperten var enig med den Europæiske Komite for Social Rettigheder i, at den kumulative virkning af nedsættelse af pensioner »udgjorde en overtrædelse af retten til socialhjælp, der er indskrevet i artikel 12(3) i det Europæiske Sociale Charter«.

Sundhed: Nedskæringer i udgifterne, jobnedskeer i den offentlige sundhedssektor, nedlukning / sammenlægning af hospitaler, reduktion af antal sengepladser og et stigende antal mennesker, der mister deres sundhedsforsikring, har skåret adgangen til kvalitetssundhedspleje ned og resulteret i en genopståen af sygdomme, som man troede for længst var udryddet. »Generelt er sundhedsbudgettet blevet beskåret med omkring 40 %.«

Uddannelse: Budgettet er blevet beskåret med 30 %.

Husly: Der har været en stigning i hjemløshed siden 2009 på omkring 25 %. Den eneste, betydelige institution, der tilbød boligtilskud, er blevet nedlagt.

Fattigdom: Før det økonomiske nedskæringsprogram havde Grækenland allerede den højeste fattigdomsrate i Eurozonen. Den er steget voldsomt. »Eksperten konkluderer, at 63,3 % af befolkningen, der lå under den fastsatte fattigdomsgrænse i 2010 og 2011, befandt sig der udelukkende som en konsekvens af nedskæringspolitikken – hvilket vil sige, at det direkte kan tilskrives de gennemførte skatteændringer og nedskæringer i lønninger og socialhjælp.«

Lumina konkluderede:

»Programmet for økonomiske reguleringer og især de umådeligt strenge nedskæringstiltag, der er gennemført siden maj 2010, har fordret betydelige økonomiske og sociale omkostninger af den græske befolkning. Programmet har skubbet økonomien ud i recession, bragt levestandarden for flertallet af befolkningen i fare og generelt undermineret nydelsen af menneskerettigheder i Grækenland. En stor del af bailout-lånene er gået til at betale de banker, der ansvarsløst lånte Grækenland penge og forøgede landets gæld. Beklageligvis er statens rolle som yder af offentlige tjenesteydelser blevet underordnet det stadig mere vanskelige mål med at genoprette et bæredygtigt, offentligt budget.«

